

Jõhvi Gümnaasiumi hoolekogu koosoleku PROTOKOLL nr. 4

21. juuni 2006

Algus: 18.00

Lõpp: 19.45

Kohal: Aita Tulko, Kalmer Puul, Kalle Pirk, Voldemar Berelkovski, Külli Nõmmiste, Liivi Kibin.

Kutsutud: Vallo Reimaa, Kadi Rebban, Tiina Bogens.

Puudus: Artur Põld, Mathis Bogens, Jelena Tjurtjumova.

PÄEVAKORD

1. Õppeaasta lõpetamine (direktor)
2. 10. klasside komplekteerimisest (direktor)
3. Parandusõpe - kas ja kuidas on ennast õigustanud (Tiina Bogens)
4. Arenguestluste kogemustest (Kadi Rebban)

1. Õppeaasta lõpetamine (direktor Vallo Reimaa)

Õppetöö poole pealt oli märksõnaks number üks hindamisjuhend, mille väljatöötamist alustasime eelmise kooliaasta lõpus. Sel aastal toimus selle ellu rakendamine ja täpsustamine, sest pole võimalik kõiki nüansse ette näha. Järgmisel aastal tõenäoliselt hakkab hindamisjuhend täielikult toimima, kuid täpsustusi tuleb sinna sisse viia veelgi.

Teine märksõna – õpileping. Esmakordselt sõlmisime 10. klassi astujatega õpilepingu, kus on sätestatud poolte õigused ja kohustused ning samuti see, missugustel tingimustel leping lõpetatakse. Jätkame sellega pisut täiustatud kujul ka järgmisel õppeaastal. Õppetunniks sellest aastast on see, et õpilastele tuleb õppeaasta vältel tingimusi pidevalt meelde tuletada. Tingimus väljaarvamiseks kursusehinnete kaudu – leidsime, et õigustab ennast, kuid otsustasime muuta tingimustes seni olnud väljaarvamist kolme mitterahuldava kursusehinde alusel **üle** kolme kursusehinde alusel väljaarvamiseks. Tingimusi tuleb veelgi tõenäoliselt täpsustada.

Järgmine märksõna – parandusõpe, millest on täna eraldi punkt. See on vabariigis praegu väga suure tähelepanu all. Meil on suur osa õpetajaid koolitatud selleks, et võiksid läbi viia parandusõpet. Vabariigis on vähe koole, kus rakendatakse

parandusõpet nii laialt nagu meie koolis. Vene koolid pole seda võimalust veel avastanudki. Äsja lõppes Kersti Võlu Koolituskeskuses esimene parandusõppe õpetajate koolitus vene koolide õpetajatele, mis aitab parandusõppe rakendamisele kaasa ka Jõhvi Vene Gümnaasiumis.

Järgmine märksõna – lisa-aastale jätmine. Puudutab abiklasside ja toimetulekuklasside õpilasi, võimaldab saada lisaõpet, et neid rohkem ette valmistada eluks.

Hariduskonverentsid – suur osa eesti olulisematest hariduskonverentsidest oli meie kooli korraldada.

Üleminek e-koolile. Uuest aastast 100%. Vaatamata kõigele.

Tundub, et palju on olnud uuenduslikku, palju on olnud selgeksõppimist, lisa-aasta suhtes on selgeksõppimise aasta järgmine õppeaasta. Personali vanuselise koosseisu poole pealt - 60-st õpetajast (tugipersonal kaasa arvatud) on alla neljakümne 38 ja alla kolmekümne 12 õpetajat. Oleme vabariigi keskmisest nooremad, seega tuleb koolitusele rohkem tähelepanu pöörata.

Uued õpetajad: Kristelle Kaarma – loodusõpetus (keemia kuni gümnaasiumiastmeni, loodusõpetus, füüsika), töö käib inglise keele poole peal. Täna jõudsime kokkuleppele ühe Mäetaguse õpetajaga, kes võtab enda peale koduõppe tunnid. Üks õpetaja, kes pidi tulema Narva kolledžist ja andis juba talvel „jah“-sõna, loodame, et võtab ühendust.

1. klassi avaldusi on praegu 48, mis tähendab, et kahe klassikomplekti maksimum on täis. Kui paar tükki tuleb juurde, siis otsustasime, et ruumipuudusel siiski sel aastal kolmandat klassi ei ava. Kaks uut esimese klassi komplekti (mööbel) on samuti tellitud, et 1. klass asuks tööle normaalsetes tingimustes. Seitsmendad klassid on väga täis, võib tulla olukord, kus kahest saab kolm paralleeli. Meil on hädapärast ruumireservis muuseum ja puhvet. Tiina Bogens tegi ära väga suure töö ja kogus andmed klassiruumide hõivatuse kohta, et ruumikasutust efektiivsemaks muuta.

Remont – hommikul oli järjekordne voor ühe firmaga. Tahame võimalikult odavalt, kuid võimalikult kvaliteetselt. Kasutame väikeseid firmasid. Leidsime ühe uue firma, sest eelmist firmat ei saa omaniku isiklike probleemide tõttu kasutada; uue firma kasutamine on alati riskile minek. Õppeaasta sisse jäid ka arvutiklassi remont ja muusikaklassi remont. Kaks mööblikomplekti saame nagu ikka kõrgkoolilt, mis kasutab meie neljandat korrust.

Klassiväline tegevus – praegu on ansamblid ja koorid paremini hääle lüüdnud, poisid on laulma hakanud. Rahvatantsu poole pealt koostöö Taivoga jätkub. Õpilasoavalitsus on meil aktiivne, uue asjana näiteks tegutseb koolivalve projektiga. Vanapaberi kogumine – sel aastal 50 t.

Valdkond, mida eelmisel suvel alustasime – viia läbi aastahinnete ja eksamite/tasemetööde võrdlust ja kaheteistkümnenda lõpueksamite ja põhikooli lõpueksamite tulemuste korrelatsioon.

Sel aastal on olnud väga selge areng olümpiaadidel osalemise ja ka olümpiaadideks ettevalmistamisel. Oleme sisse viinud ka tunnustamissüsteemi õpetajatele.

2. 10. klasside komplekteerimisest (direktor)

Põhimõtteline otsus, et kuna lõpetajaid oli vähem, siis komplekteerime kaks kümnendat klassi. Keskmise hinde alumine piir on olnud reaalselt 3,3, meie oma lõpetajatest 34 ületaksid selle piiri ja 30 ületaksid 3,5 piiri (koos eksamitega). Lahtiste uste päeval oli samuti umbes 30 õpilast, siis peaks kaks normaalset klassi kokku saama. Et soodustada poiste tulekut gümnaasiumi, siis jätaks teatud osa kohtadest, et direksioon saaks otsustada. Pakuks, et 60 kohta oleks järjekorra alusel ja siis umbes 8 koha ulatuses jätaks endale valikuvõimaluse.

OTSUSTATI: toetada direktori ettepanekut – 10. klassi võtta 60 õpilast järjekorra alusel ja 8 koha ulatuses võimaldada vastuvõttu direksiooni otsusel.

3. Parandusõpe - kas ja kuidas on ennast õigustanud (Tiina Bogens)

Parandusõpe on psüühiliste protsesside arendamine. Eesmärk on toetada põhikooli 1.–9. klassi õpilase arengut tulenevalt tema hariduslikest erivajadustest ja võimaldada tal saavutada põhikooli ja gümnaasiumi riikliku õppekava nõuetele vastavaid õpitulemusi. Parandusõppe tunnid on ette nähtud põhikooli ja gümnaasiumi riikliku õppekava järgi õppivatele spetsiifiliste õpivilumuste hälvetega, mootorika ning segatüüpi arenguhälvetega, nägemis- või kuulmishälvetega õpilastele.

Tegelikult pole välja töötatud, mida see parandusõpe peaks endast kujutama. Suurem osakaal algklassides. Põhikoolis juba rohkem ainealane. Töötasid parandusõppega algklassides: Piret Karu ja Õnne Kaskema, lisandus Mari Tuisk; Aili, Külli ja Evelin omavad ka paberit. Põhikoolis Maris Treier, kes küll lahkus viimasel veerandil, Tiina Bogens, Anna Boikova, Anneli Lamp.

Klassijuhatajad esitasid nimekirjad, klassijuhataja peab täitma iga parandusõppele suunatud õpilase kohta vaatluskaardi. Hinded lastel paranesid, isegi teisel poolaastal osa lapsi ei vajanud enam parandusõpet. Sellel õppeaastal õppis parandusõppe

rühmades kokku 96 last, järgmisel aastal põhikooli osas 50, umbes 23-24 algklassidest juurde.

Vallo Reimaa: parandusõppe raames tegeletakse eraldi lastega võõrkeelsetest peredest.

Tiina Bogens – kui võimalik, siis jätkame seda ka edaspidi. Algklassides tegeles nende lastega Mari Tuisk, põhikoolis Maris Treier.

Liivi Kibin: millal parandusõppe tunnid toimuvad?

Tiina Bogens: tunnid on tunniplaanis päeva lõpus.

Liivi Kibin: kuidas tund välja näeb?

Tiina Bogens: see oleneb juba õpetajast, aga parandusõppe rühmas on 6-8 last ja õpetaja tegeleb nendega individuaalselt. On õpetajaid, kes tegelevad ainult psüühiliste protsesside (taju, mälu, mõtlemine) arendamisega, kuid on ka õpetajaid, kes tegelevad matemaatika või emakeelealase eriõppega.

Liivi Kibin: kas õpilased käivad hästi kohal?

Tiina Bogens: on neid, kes tahavad igal võimalusel kõrvale hiilida.

4. Arenguestluste kogemustest (Kadi Rebban)

PGS

„§351. (1) Vähemalt üks kord õppeaasta jooksul viiakse õpilasega koolis läbi arenguestlus, mille üldeesmärk on õpilase arengu toetamine.

(2) Õpilasega läbiviidavast arenguestlustest võtab osa lapsevanem (eestkostja, hooldaja) ja õpilase klassijuhataja, kaasatakse ka teisi õpetajaid ja koolitöötajaid ning vajadusel õpilase elukohajärgse valla- või linnavalitsuse sotsiaalabi ja -teenuseid korraldava struktuuriüksuse esindajaid või ametiisikuid.

(3) Arenguestluste läbiviimise tingimused ja kord kooskõlastatakse kooli õppenõukogu ja hoolekoguga ning selle kinnitab kooli direktor käskkirjaga.”

Kadi Rebban: Kui klassis on 30 inimest, siis ei jõua õpetaja kõigi nende õpilasteni, seega on hea võimalus õpilaste paremaks tundmaõppimiseks pidada arenguestlusi. Pioneeriks meie koolis oli sel alal Mari Tuisk, kes hakkas pidama 2003. aastast arenguestlusi. Saatis õpilastele ja vanematele koju enesehinnangulehed ning pärast vesteldi siis nende põhjal. Esimesel aastal vestles ta ainult lapsevanemaga. 2004/2005 tuli välja määrus, mis tegi arenguestluste läbiviimise kohustuslikuks ja siis tellisime algklasside õpetajatele koolituse, mille viisid läbi inimesed, kes olid juba aastaid neid läbi viinud. Leppisime algklasside sektsiooniga kokku, et hakkame oma koolis arenguestlusi läbi viima. Kaasa tulid Mari Tuisk ja Külli Übner ning Evelin

Saatman, kellel oli tol aastal nagunii esimene klass. Kristi Klaamann viisarenguestlused läbi gümnaasiumiastmes. Sel aastal jätkasime seda liini, et on vajalikud, nende kolme klassi tagasiside oli positiivne, sel aastal püüdsin motiveerida kõiki, siiski oli juurde tulijaid kaks – Milvi ja Aili. Praegu on kaasamata üks neljas ja selleaastased kolmandad klassid. Põhikoolis viis arenguestlusi oma klassis läbi Tiina Gaškov, aga ei jõudnud kogu klassiga ja Kristi Klaamann kavatseb teha augustis. Õpetajad, kes olid sel alal pioneerid, said tunnustatud rahaliselt. Arenguestlused toimuvad tavaliselt neljast kuueni, seega on see õpetajale väga suur lisatöö. Arenguestluste läbiviimise kord on meil kinnitamata, seega oleks vaja see läbi arutada.

Kalmer Puul: Kas arenguestlused muutuvad kohustuslikuks?

Vallo Reimaa: See on seotud väga suure lisatööga. Vaja oleks tasustada.

OTSUSTATI: teha vallavalitsusele ettepanek, et tõsta klassijuhatajatasu arenguestluste läbiviimise arvelt.

OTSUSTATI: järgmine kogunemine 29. augustil kell 18.00 koolimajas.

Kalle Pirk
Hoolekogu esimees

Külli Nõmmiste
Protokollija